

Ευρωπαϊκή Οδηγία υπ'Αριθμ. 31990L0618

Οδηγία 90/618/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Νοεμβρίου 1990 για την τροποποίηση, ιδιαίτερα όσον αφορά την ασφάλιση της ευθύνης από αυτοκίνητα, των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ που αφορούν το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής

Αποφασίζουμε:

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 8ης Νοεμβρίου 1990 για την τροποποίηση, ιδιαίτερα όσον αφορά την ασφάλιση της ευθύνης από αυτοκίνητα, των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ που αφορούν το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής (90/618/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 57 παράγραφος 2 και 66,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι, για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς ασφαλίσεων, το Συμβούλιο, στις 24 Ιουλίου 1973, εξέδωσε την οδηγία 73/239/ΕΟΚ για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης εκτός την ασφάλειας ζωής (4) (που ακόμη καλείται «πρώτη οδηγία») και, στις 22 Ιουνίου 1988, την οδηγία 88/357/ΕΟΚ για τον συντονισμό των νομοθετικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για τη θέσπιση των διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ (5), (η οποία ακόμα καλείται «δεύτερη οδηγία») 7 ότι η οδηγία 88/357/ΕΟΚ κατέστησε ευχερέστερη για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στην Κοινότητα την παροχή υπηρεσιών εντός των κρατών μελών, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στους ασφαλισμένους να αποτείνονται όχι μόνο σε ασφαλιστές εγκατεστημένους στη χώρα τους, αλλά και σε ασφαλιστές που έχουν την έδρα τους στην Κοινότητα και είναι εγκατεστημένοι σε άλλα

κράτη μέλη 7 ότι οι διατάξεις της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ και ειδικά εκείνες που αφορούν την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών δεν καλύπτουν ορισμένους κινδύνους για τους οποίους οι ειδικοί κανόνες που είχαν θεσπιστεί από τις αρχές των κρατών μελών καθιστούσαν την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων ακατάλληλη τότε λόγω της φύσεώς τους και των κοινωνικών επιπτώσεών τους 7 ότι οι εξαιρέσεις αυτές επρόκειτο να επανεξεταστούν μετά από ορισμένη περίοδο εφαρμογής της δεύτερης οδηγίας 7 ότι μία από τις εξαιρέσεις αφορούσε την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, εκτός της αστικής ευθύνης του μεταφορέα 7 ότι, πάντως, κατά την έκδοση της προαναφερόμενης οδηγίας, η Επιτροπή είχε αναλάβει την υποχρέωση να υποβάλει στο Συμβούλιο το συντομότερο δυνατό μια πρόταση που θα αφορούσε την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα της ασφάλισης της αστικής ευθύνης που προκύπτει από τη χρήση αυτοκινήτων οχημάτων (μη συμπεριλαμβανομένης της αστικής ευθύνης του μεταφορέα) 7 ότι, με την επιφύλαξη των διατάξεων της ίδιας οδηγίας που αφορούν την υποχρεωτική ασφάλιση, θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα μεταχείρισης του εν λόγω κλάδου ασφάλισης ευθύνης από αυτοκίνητα, ως κλάδου ασφάλισης μεγάλων κινδύνων, κατά την έννοια του άρθρου 5 της εν λόγω οδηγίας 7 ότι το καθεστώς μεγάλων κινδύνων θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί για τις ασφαλίσεις που καλύπτουν ζημιές ή απώλειες των χερσαίων αυτοκινήτων οχημάτων και των χερσαίων οχημάτων πλην των αυτοκινήτων οχημάτων 7 ότι η οδηγία 88/357/ΕΟΚ καθόρισε ότι οι κίνδυνοι που είναι δυνατόν να καλυφθούν με κοινοτική συνασφάλιση, κατά την έννοια της οδηγίας 78/473/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 1978 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την κοινοτική συνασφάλιση (1) θα πρέπει να θεωρούνται μεγάλοι κίνδυνοι όπως αυτοί ορίζονται στην οδηγία 88/357/ΕΟΚ 7 ότι, εάν συμπεριληφθούν στην παρούσα οδηγία οι κλάδοι ασφάλισης των αυτοκινήτων στον ορισμό των μεγάλων κινδύνων που περιέχεται στην οδηγία 88/357/ΕΟΚ, αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να συμπεριληφθούν οι εν λόγω κλάδοι στον κατάλογο των κλάδων που μπορούν να καλυφθούν με κοινοτική συνασφάλιση 7 ότι η οδηγία 72/166/ΕΟΚ της 24ης Απριλίου 1972 περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (2), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/232/ΕΟΚ (3), καθιέρωσε το σύστημα της πράσινης κάρτας και τις συμφωνίες μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφάλισης αυτοκινήτων προκειμένου να καταστεί δυνατή η κατάργηση των ελέγχων της πράσινης κάρτας 7 ότι είναι ευκαίριο, πάντως, να θεσπιστούν χάριν των κρατών μελών μεταβατικές διατάξεις για τη βαθμιαία εφαρμογή των ειδικών διατάξεων της παρούσας οδηγίας που έχουν σχέση με το καθεστώς μεγάλων κινδύνων για τους ως άνω κλάδους ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης που οι κίνδυνοι καλύπτονται με συνασφάλιση 7 ότι, για να εξασφαλιστεί η συνέχιση της κανονικής λειτουργίας του συστήματος της πράσινης κάρτας και των συμφωνιών μεταξύ των γραφείων ασφάλισης αυτοκινήτων, είναι σκόπιμο να ζητηθεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ασφαλίζουν την αστική ευθύνη από αυτοκίνητα σε κάποιο κράτος μέλος, υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών, να καταστούν μέλη και να συνεισφέρουν στη χρηματοδότηση του γραφείου ασφάλισης του εν λόγω κράτους μέλους 7 ότι η οδηγία 85/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 30ής Δεκεμβρίου 1983 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/232/ΕΟΚ, απαιτεί από τα κράτη μέλη να ιδρύσουν ή να εγκρίνουν οργανισμό (ταμείο εγγυήσεων) αποστολή του οποίου είναι να παρέχει αποζημίωση στα θύματα ατυχημάτων που προκάλεσαν οχήματα ανασφάλιστα ή αγνώστων στοιχείων 7 ότι κρίνεται ακόμη σκόπιμο να ζητηθεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ασφαλίζουν την αστική ευθύνη που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων σε κάποιο κράτος μέλος υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών, να συμμετέχουν ως μέλη στο ταμείο εγγύησης που έχει συσταθεί στο εν λόγω

κράτος μέλος και να συνεισφέρουν στη χρηματοδότησή του 7 ότι οι κανόνες που ισχύουν σε ορισμένα κράτη μέλη σχετικά με την κάλυψη των επηυξημένων κινδύνων, ισχύουν για όλες τις επιχειρήσεις που καλύπτουν κινδύνους μέσω εγκατάστασης που βρίσκεται στην επικράτειά τους 7 ότι σκοπός των κανόνων αυτών είναι να διασφαλιστεί ότι ο υποχρεωτικός χαρακτήρας της ασφάλισης της αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα αντισταθμίζεται από τη δυνατότητα που έχουν οι ιδιοκτήτες αυτοκινήτου να συνάψουν αυτού του είδους την ασφαλιστική σύμβαση 7 ότι θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τους κανόνες αυτούς στις επιχειρήσεις που προσφέρουν υπηρεσίες στην επικράτειά τους, εφόσον αυτοί δικαιολογούνται από πλευράς δημοσίου συμφέροντος και δεν υπερβαίνουν το απαιτούμενο μέτρο για την επίτευξη του στόχου αυτού 7 ότι στον τομέα της ασφάλισης ευθύνης από αυτοκίνητα, η προστασία των συμφερόντων των ζημιωθέντων προσώπων που θα μπορούσαν να προβάλλουν απαιτήσεις αποζημίωσης αφορά όντως τον καθένα και συνεπώς θα ήταν ευκαίριο να εξασφαλιστεί ότι τα πρόσωπα αυτά δεν θα υφίστανται ζημία ούτε θα τυγχάνουν δυσμενέστερης μεταχείρισης στις περιπτώσεις που η ασφάλιση της αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα γίνεται υπό το καθεστώς της παροχής υπηρεσιών και όχι μέσω εγκαταστάσεως 7 ότι, για το σκοπό αυτό, και καθ' όσον τα συμφέροντα των εν λόγω προσώπων δεν προστατεύονται επαρκώς από τους κανόνες που εφαρμόζονται σε όσους παρέχουν υπηρεσίες μέσα στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένοι, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι το κράτος μέλος της παροχής υπηρεσιών θα απαιτεί από την επιχείρηση να διορίζει έναν αντιπρόσωπο διαμένοντα ή εγκατεστημένο στο έδαφός του ο οποίος θα συλλέγει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες τις σχετικές με τις απαιτήσεις αποζημίωσης και ο οποίος θα διαθέτει επαρκείς εξουσίες για να εκπροσωπεί την επιχείρηση έναντι των προσώπων που υπέστησαν ζημίες και θα μπορούσαν να προβάλλουν απαιτήσεις αποζημίωσης συμπεριλαμβανομένης και της ικανοποίησης αυτών των απαιτήσεων και για να την εκπροσωπεί ή, εφόσον είναι αναγκαίο, να φροντίζει για την εκπροσώπησή της ενώπιον των δικαστηρίων και των αρχών αυτού του κράτους μέλους σχετικά με αυτές τις αξιώσεις 7 ότι ο εν λόγω αντιπρόσωπος μπορεί να κληθεί να αντιπροσωπεύσει την επιχείρηση ενώπιον των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους παροχής υπηρεσιών σχετικά με τον έλεγχο της ύπαρξης και της ισχύος ασφαλιστηρίου που έχει αντικείμενο την ασφάλιση της αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα 7 ότι θα πρέπει να προβλεφθεί μια ευέλικτη διαδικασία με την οποία θα διαπιστώνεται αν υπάρχει αμοιβαιότητα με τις τρίτες χώρες σε κοινοτική κλίμακα 7 ότι σκοπός της διαδικασίας αυτής δεν είναι το κλείσιμο των χρηματαγορών της Κοινότητας, αλλά η προώθηση της φιλελευθεροποίησης των χρηματαγορών εν γένει σε άλλες τρίτες χώρες, δεδομένου ότι η Κοινότητα σκοπεύει να διατηρήσει τις χρηματαγορές της ανοιχτές στον υπόλοιπο κόσμο 7 ότι, προς το σκοπό αυτό, η παρούσα οδηγία θεσπίζει διαδικασίες διαπραγματεύσεων με τρίτες χώρες ή, σαν ύστατο μέσο, τη δυνατότητα λήψης μέτρων συνισταμένων σε αναστολή της χορήγησης νέων αδειών λειτουργίας ή σε περιορισμό των νέων αδειών λειτουργίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

α) όχημα: κάθε όχημα που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ 7 β) γραφείο: το εθνικό γραφείο ασφαλίσεως, κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ 7 γ) ταμείο εγγυήσεως: ο φορέας που αναφέρει το άρθρο 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 84/5/ΕΟΚ 7 δ) μητρική επιχείρηση: η μητρική επιχείρηση, όπως ορίζεται στα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ (1) 7 ε) θυγατρική: η θυγατρική επιχείρηση όπως ορίζεται στα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ 7 οποιαδήποτε θυγατρική επιχείρηση μιας θυγατρικής επιχειρήσεως θεωρείται επίσης ως θυγατρική της μητρικής επιχειρήσεως, η οποία είναι επικεφαλής των εν λόγω επιχειρήσεων.

Άρθρο 2

Στο άρθρο 5 στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, η φράση «οι κίνδυνοι που κατατάσσονται στους κλάδους 8, 9, 13 και 16 του σημείου Α του παραρτήματος» που περιλαμβάνεται στο πρώτο εδάφιο του σημείου iii) αντικαθίσταται με την ακόλουθη φράση:

«οι κίνδυνοι που κατατάσσονται στους κλάδους 3, 8, 9, 10, 13 και 16 του σημείου Α του παραρτήματος».

Άρθρο 3

1. Η επικεφαλίδα του τίτλου ΙΙΙ της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ Α Κανόνες που εφαρμόζονται για τα πρακτορεία ή υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα εντός της Κοινότητας και ανήκουν σε επιχειρήσεις, η έδρα των οποίων ευρίσκεται εκτός της Κοινότητας».

2. Η ακόλουθη επικεφαλίδα έπεται του άρθρου 29 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ:

«ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ Β Κανόνες που εφαρμόζονται για τις θυγατρικές μιας μητρικής επιχείρησης που διέπεται από το δίκαιο τρίτης χώρας, καθώς και για τη συμμετοχή που αποκτά μητρική επιχείρηση αυτού του είδους».

Άρθρο 4

Ο τίτλος ΙΙΙ Β της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ συμπληρώνεται με τα άρθρα 29α και 29β, που διατυπώνονται ως εξής:

«Άρθρο 29α Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ενημερώνουν την Επιτροπή:

α) για κάθε άδεια λειτουργίας μιας άμεσα ή έμμεσα θυγατρικής μιας ή περισσότερων μητρικών επιχειρήσεων διεπομένης ή διεπομένων από τη νομοθεσία τρίτης χώρας. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά την επιτροπή ασφαλίσεων, η οποία θα συσταθεί από το Συμβούλιο, έπειτα από πρόταση της Επιτροπής 7 β) οσάκις μια μητρική επιχείρηση αυτού του είδους αποκτά συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση της Κοινότητας, η οποία, με τον τρόπο αυτό, καθίσταται θυγατρική της. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά την επιτροπή ασφαλίσεων, η οποία θα συσταθεί από το Συμβούλιο, έπειτα από σχετική πρόταση της Επιτροπής.

Όταν χορηγείται άδεια λειτουργίας σε μια επιχείρηση άμεσα ή έμμεσα θυγατρική μιας ή περισσότερων μητρικών επιχειρήσεων διεπομένης ή διεπομένων από το δίκαιο τρίτης χώρας, πρέπει να προσδιορίζεται, στη γνωστοποίηση την οποία αποστέλλουν οι αρμόδιες αρχές στην Επιτροπή, η δομή της ομάδας επιχειρήσεων.

Άρθρο 29β 1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις γενικής φύσεως δυσκολίες που συναντούν οι ασφαλιστικές τους επιχειρήσεις κατά την εγκατάστασή τους ή την άσκηση των δραστηριοτήτων τους σε τρίτη χώρα.

2. Η Επιτροπή συντάσσει, αρχικά το αργότερο έξι μήνες πριν τεθεί σε εφαρμογή η παρούσα οδηγία, και κατόπιν περιοδικά, έκθεση με την οποία εξετάζεται η μεταχείριση, κατά την έννοια των παραγράφων 3 και 4, που επιφυλάσσουν οι τρίτες χώρες στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας, όσον αφορά την εγκατάσταση και την άσκηση ασφαλιστικών δραστηριοτήτων, καθώς και την απόκτηση συμμετοχής σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις τρίτων χωρών. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις εκθέσεις αυτές στο Συμβούλιο συνοδευόμενες, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις.

3. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, είτε βάσει των εκθέσεων που αναφέρει η παράγραφος 2, είτε βάσει άλλων πληροφοριών, ότι μια τρίτη χώρα δεν παρέχει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας πραγματική πρόσβαση στην αγορά, ανάλογη με εκείνη που παρέχεται από την Κοινότητα στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της τρίτης αυτής χώρας, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει προτάσεις στο Συμβούλιο ζητώντας να της δοθεί η πρότερη εντολή διαπραγματεύσεων ώστε να επιτύχει ανάλογες δυνατότητες ανταγωνισμού για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

4. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, είτε βάσει των εκθέσεων που αναφέρει η παράγραφος 2, είτε βάσει άλλων πληροφοριών, ότι στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας σε τρίτη χώρα δεν παρέχεται εθνική μεταχείριση που να τους προσφέρει τις ίδιες δυνατότητες ανταγωνισμού, όπως και στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της εν λόγω χώρας, και ότι δεν πληρούνται οι συνθήκες πραγματικής πρόσβασης στην αγορά,

μπορεί να αρχίσει διαπραγματεύσεις για να εξομαλύνει την κατάσταση.

Όταν συντρέχουν οι περιστάσεις του πρώτου εδαφίου, μπορεί επίσης να αποφασιστεί ανά πάσα στιγμή παράλληλα με τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην πράξη που συγκροτεί την επιτροπή ασφαλίσεως που προβλέπεται στο άρθρο 29α, ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν να περιορίζουν ή να αναστέλλουν τις αποφάσεις τους:

- σχετικά με τις αιτήσεις για χορήγηση άδειας λειτουργίας που έχουν ήδη κατατεθεί κατά τη στιγμή της απόφασης ή κατατίθενται μεταγενέστερα και - σχετικά με τις αποκτήσεις συμμετοχής στις οποίες προβαίνουν άμεσα ή έμμεσα μητρικές επιχειρήσεις διεπόμενες από το δίκαιο της εν λόγω τρίτης χώρας.

Η διάρκεια ισχύος των μέτρων αυτών δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

Πριν από τη λήξη της τρίμηνης αυτής προθεσμίας και ανάλογα με τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, ότι τα μέτρα θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται.

Ο εν λόγω περιορισμός ή αναστολή δεν εφαρμόζονται όσον αφορά τη δημιουργία θυγατρικών από ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή τις θυγατρικές τους που έχουν λάβει τη δέουσα άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ούτε όσον αφορά την απόκτηση συμμετοχής σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας στην οποία προβαίνουν επιχειρήσεις ή θυγατρικές αυτού του είδους.

5. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι έχει προκύψει μία από τις περιπτώσεις που περιγράφονται στις παραγράφους 3 και 4, τα κράτη μέλη την ενημερώνουν, κατόπιν αιτήσεώς της:

α) για κάθε αίτηση χορήγησης άδειας λειτουργίας μιας άμεσα ή έμμεσα θυγατρικής επιχείρησης της οποίας η μητρική ή οι μητρικές επιχειρήσεις διέπονται από τη νομοθεσία της εν λόγω τρίτης χώρας 7 β) για κάθε σχέδιο επιχείρησης αυτού του είδους να αποκτήσει συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση της Κοινότητας, ώστε η τελευταία αυτή να καταστεί θυγατρική της πρώτης.

Αυτή η υποχρέωση ενημέρωσης παύει να υπάρχει μόλις συναφθεί συμφωνία με την τρίτη χώρα που αναφέρουν οι παράγραφοι 3 και 4, ή όταν παύσουν να εφαρμόζονται τα μέτρα της παραγράφου 4 δεύτερο και τρίτο εδάφιο.

6. Τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος άρθρου πρέπει να είναι σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Κοινότητα βάσει διεθνών συμφωνιών, είτε διμερών, είτε πολυμερών, και οι οποίες διέπουν την ανάληψη δραστηριότητας ασφαλιστικής επιχείρησης και την άσκησή τους.»

Άρθρο 5

Στο άρθρο 12 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, η δεύτερη και η τρίτη περίπτωση διαγράφονται.

Άρθρο 6

Στον τίτλο ΙΙΙ της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 12α 1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στην περίπτωση επιχείρησης η οποία, μέσω εγκατάστασής της ευρισκομένης σε ένα κράτος μέλος, καλύπτει κινδύνους, κατατασσομένους στον κλάδο 10 του σημείου Α του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, εκτός της αστικής ευθύνης του μεταφορέα, που ευρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος.

2. Το κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών απαιτεί από την επιχείρηση να καταστεί μέλος του εθνικού του γραφείου και του εθνικού του ταμείου εγγυήσεως και να συνεισφέρει στη χρηματοδότησή τους.

Πάντως, η επιχείρηση δεν υποχρεούται να προβαίνει σε οποιαδήποτε πληρωμή ή συνεισφορά στο γραφείο και στο ταμείο του κράτους μέλους παροχής υπηρεσιών, για τους κινδύνους που καλύπτονται υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών, πέραν εκείνων που υπολογίζονται επί της ίδιας βάσεως όπως και για τις επιχειρήσεις που καλύπτουν κινδύνους, εκτός της ευθύνης του μεταφορέα, του κλάδου 10, μέσω εγκαταστάσεως στο κράτος

αυτό, σε συνάρτηση με τα έσοδά της από ασφάλιστρα αυτού του κλάδου σε αυτό το κράτος μέλος ή με τον αριθμό των κινδύνων του κλάδου αυτού που καλύφθηκαν στο εν λόγω κράτος μέλος.

3. Η παρούσα οδηγία δεν αποτελεί εμπόδιο προκειμένου να υποχρεούνται οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες να τηρούν τους κανόνες του κράτους μέλους παροχής υπηρεσιών που αφορούν την κάλυψη επηυξημένων κινδύνων εφόσον αυτοί ισχύουν για τις εγκατεστημένες επιχειρήσεις.

4. Το κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών απαιτεί από την επιχείρηση να εξασφαλίζει ότι τα πρόσωπα που υποβάλλουν αίτηση αποζημίωσης συνεπεία γεγονότων που συνέβησαν στο έδαφός του, δεν θα τίθεται σε λιγότερο ευνοϊκή θέση λόγω του ότι η εν λόγω επιχείρηση καλύπτει κίνδυνο, εκτός της αστικής ευθύνης του μεταφορέα, του κλάδου 10, υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών και όχι μέσω εγκαταστάσεως στο κράτος αυτό.

Για το σκοπό αυτό, το κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών απαιτεί από την ασφαλιστική επιχείρηση να ορίσει αντιπρόσωπο με κατοικία ή εγκατάσταση στο έδαφός του, ο οποίος θα συλλέγει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες τις σχετικές με τις απαιτήσεις, θα διαθέτει επαρκείς εξουσίες για να αντιπροσωπεύει την επιχείρηση έναντι των προσώπων που υπέστησαν ζημιές και θα μπορούσαν να προβάλουν αξίωση αποζημίωσης, συμπεριλαμβανομένης και της ικανοποίησης αυτών των αξιώσεων, και για να την αντιπροσωπεύει ή, εφόσον απαιτείται, να φροντίζει για την αντιπροσώπευσή της ενώπιον των δικαστηρίων και των αρχών αυτού του κράτους μέλους σχετικά με τις αξιώσεις αυτές.

Είναι επίσης δυνατόν να κληθεί ο αντιπρόσωπος να αντιπροσωπεύσει την επιχείρηση ενώπιον των αρμοδίων αρχών του κράτους παροχής υπηρεσιών σχετικά με τον έλεγχο της ύπαρξης και της ισχύος ασφαλιστηρίων που έχουν ως αντικείμενο την ασφάλιση της αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα οχήματα.

Το κράτος μέλος της παροχής υπηρεσιών δεν μπορεί να απαιτεί από τον αντιπρόσωπο να αναλαμβάνει για λογαριασμό της επιχείρησης η οποία τον εξουσιοδότησε, δραστηριότητες άλλες, πέραν από εκείνες που προβλέπονται στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο. Ο αντιπρόσωπος δεν δικαιούται να αναλαμβάνει, για λογαριασμό της επιχείρησης αυτής, δραστηριότητα συνισταμένη στην πρωτασφάλιση.

Ο διορισμός του αντιπρόσωπου δεν συνιστά καθ' εαυτόν άνοιγμα υποκαταστήματος ή πρακτορείου κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, ο δε αντιπρόσωπος δεν θεωρείται ως εγκατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο γ) της παρούσας οδηγίας.»

Άρθρο 7

Στο άρθρο 15 παράγραφος 1 και στο άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Κάθε κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου μια επιχείρηση προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες κάλυψης των κινδύνων του κλάδου 10, πλην της αστικής ευθύνης του μεταφορέα, δύναται να απαιτήσει από την επιχείρηση:

- να κοινοποιήσει το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπρόσωπου του αρμοδίου για τη διευθέτηση των απαιτήσεων, που αναφέρεται στο άρθρο 12α παράγραφος 4,
- να προσκομίσει δήλωση ότι η επιχείρηση έχει γίνει μέλος του εθνικού γραφείου και του εθνικού ταμείου εγγύησης του κράτους μέλους παροχής υπηρεσιών.»

Άρθρο 8

Στο άρθρο 21 παράγραφος 2 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Κάθε κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί να περιλαμβάνονται το όνομα και η διεύθυνση του αντιπρόσωπου της ασφαλιστικής επιχείρησης στα προαναφερθέντα έγγραφα.»

Άρθρο 9

Στο άρθρο 22 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε εγκατάσταση οφείλει να γνωστοποιεί στην ελεγκτική της αρχή το ποσό των ασφαλιστρων, χωρίς έκπτωση της αντασφάλισης, κατά κράτος μέλος και κατά ομάδα κλάδων, για όλες τις εργασίες που διενεργήθηκαν υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών. Οι ομάδες κλάδων καθορίζονται ως εξής:

- ατυχημάτων και ασθένειας (1 και 2),
- ασφάλισης αυτοκινήτων (3, 7 και 10: τα στοιχεία τα σχετικά με τον κλάδο 10, εξαιρουμένης της αστικής ευθύνης του μεταφορέα, πρέπει να διευκρινίζονται),
- πυρός και άλλων υλικών ζημιών (8 και 9),
- αεροπορικής ασφάλισης, θαλάσσιας ασφάλισης και ασφάλισης μεταφορών (4, 5, 6, 7, 11 και 12),
- γενικής αστικής ευθύνης (13),
- πιστώσεων και εγγυήσεων (14 και 15),
- λοιπών κλάδων (16, 17 και 18).

Η ελεγκτική αρχή κάθε κράτους μέλους διαβιβάζει τα στοιχεία αυτά στις ελεγκτικές αρχές καθενός από τα κράτη μέλη όπου διενεργήθηκαν οι παροχές υπηρεσιών.»

Άρθρο 10

1. Στο άρθρο 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, το τελευταίο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής:

«Η παρέκκλιση που παραχωρείται από την 1η Ιανουαρίου 1995 ισχύει μόνο για τις συμβάσεις οι οποίες καλύπτουν τους κινδύνους που κατατάσσονται στους κλάδους 3, 8, 9, 10, 13 και 16, εφόσον οι κίνδυνοι αυτοί βρίσκονται αποκλειστικά σε ένα από τα τέσσερα κράτη μέλη για τα οποία ισχύουν οι μεταβατικές διατάξεις.»

Άρθρο 11

Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 23 παράγραφος 2 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ, στην περίπτωση μεγάλων κινδύνων κατά την έννοια του άρθρου 5 στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ που κατατάσσονται στον κλάδο 10, εξαιρουμένης της αστικής ευθύνης του μεταφορέα, το κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών δύναται να προβλέπει ότι:

- το ποσό των τεχνικών αποθεμάτων που αφορούν τις εν λόγω συμβάσεις θα καθορίζεται, υπό την εποπτεία των αρχών αυτού του κράτους μέλους, σύμφωνα με τους κανόνες του ή, εάν δεν υπάρχουν σχετικοί κανόνες, σύμφωνα με την καθιερωμένη στο κράτος μέλος αυτό πρακτική, μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν συμμορφωθεί με την οδηγία για το συντονισμό των ετήσιων λογαριασμών των ασφαλιστικών επιχειρήσεων,
- η κάλυψη αυτών των αποθεματικών από αντίστοιχα και ίσης αξίας περιουσιακά στοιχεία θα τελεί υπό την εποπτεία των αρχών αυτού του κράτους μέλους σύμφωνα με τους κανόνες ή την πρακτική που ισχύουν σε αυτό, μέχρις ότου κοινοποιηθεί η τρίτη οδηγία για τις άλλες ασφαλίσεις εκτός της ασφάλειας ζωής,
- ότι ο τόπος όπου ευρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση τελεί υπό την εποπτεία των αρχών αυτού του κράτους μέλους, σύμφωνα με τους κανόνες ή την πρακτική που ισχύει σε αυτό, μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν συμμορφωθεί με την τρίτη οδηγία για τις άλλες ασφαλίσεις εκτός της ασφάλειας ζωής.

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη τροποποιούν τις εθνικές διατάξεις τους ώστε να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία εντός 18 μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησής της (1). Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Οι διατάξεις που τροποποιούνται κατ' εφαρμογή του πρώτου εδαφίου εφαρμόζονται εντός 24 μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 8 Νοεμβρίου 1990. Για το Συμβούλιο Ο Πρόεδρος Ρ. ROMITA

Βρυξέλλες, 1990-11-29